

ÇOCUĞUNUZA 'ANNECİM', 'BABACIM' DİYE HİTAP ETMEYİN...

Çocuğunuza nasıl hitap etmelisiniz? Acaba hitap şekliniz doğru mu? Çocuğunuza 'annecim', 'babacım' demeli misiniz?

Son dönemde anneler sıklıkla çocuklarına 'annecim', babalar 'babacım', hatta teyze ve halalar 'teyzecim', 'halacım' şeklinde hitap ediyor. Ayrıca çocuğunun ismine her an 'cim' eki koyup çocuğuna kızarken bile "Ege'cim, Defne'cim" şeklinde hitap eden ebeveynler var. Bir de bunun bir üst durumu var ki o da çocuklarına "aşkım" ve bu türde hitap eden anne babalar...

Dünya bu kadar tersine giderken, bu durum o kadar da önemli bir konu mu, diyebilirsiniz. Ancak çocukların gelişimi için oldukça önemli bir konu, çünkü bu durum çocukların gelişim halkasına zarar veriyor. Eskiden anne baba otoritesi altında pasifize edilen nesiller yetişirken şimdi de eşitlik, sevgi adına kendi yetişkin konumunu görmezden gelen bir nesil oluştu. **ÇOCUKLARINIZA 'ANNECİM', 'BABACIM', 'AŞKIM' DİYE HİTAP ETMEYİN'**... 5 yaşında bir çocuk olduğunuzu ve ebeveynlerinizin size 'annecim', 'babacım' diye hitap ettiğini düşünün. Kendinizi güçlü hissedebilirsiniz ama güvende hissedemezsiniz. Anne babanın çocuğuna mutlak vermesi gereken şey kendini güven içinde hissetme duygusudur. Bir üst konumdaki kişinin varlığını hissederek, insanoğlu kendini güvende hissederek. Güven içindeki çocuk sağlıklı gelişir. Bu beslenme ve sevgi ihtiyacı ile birlikte çok önemli bir ihtiyaçtır. Ayrıca yaşları gereği somut öğrenme döneminde olan çocukların kafaları karışır ve kavram kargaşası yaşarlar. Çocuk, ben neden annemin annesiyim, neden babamın babasıyım diye düşünür. Bu durum onların size; 'yavrucum, oğlum, kızım' demesi gibi bir şeydir. Onlara, olmayan rolleri üzerinden hitap etmemelisiniz. Bir diğer zarar çocuğun model alması konusudur. Çok önemli bir öğrenme şekli olan model almada (özdeşim kurmada) ilk modellerimiz anne babamızdır. Biz onlara annecim, babacım derken çocuğun gözünde rol model olamayız. Anne babasının daha tecrübeli, daha bilen, koruyucu, güçlü olduğunu kabul eden ve model alan çocuk, okul hayatının başlamasıyla birlikte dış dünyaya açıldığında 'Ben de onlar gibi olmalıyım' diyecek ve kendini kanıtlamak için çaba gösterecek, çalışacak, öğrenecek ve gelişecektir.

ÇOCUĞUNUZ MU, AŞKINIZ MI? Annesinin babasının aşkı konumunda olan çocuğun sevgilisinden her 'aşkım' sözcüğünü duyduğunda bilinçdışı suçluluk duygusu altında ezileceği büyük olasılıktır. Bu hitapları bol bol kullanan yeni nesil anne babalar, farkında olmadan çocuklarına senin arkadaşın benim, senin sevgi nesnen benim, biz eşitiz (sorumluluk almamalısın) mesajları verirler. İnsanın doğasında özerk olmak var. O nedenle güçlü olan çocuk bu durumdan sıyrılmak için ileride bir şekilde (ruhsal veya gerçek) çok uzağa gidecek ve dönmeyecektir. Gidecek kadar güçlü olmayan çocuk ise yanı başınızda size bağımlı ama öfkeli kalacaktır.

İYİ ANNE BABALIK... İyi anne babalık; kendini ona adamak, her dediğini yapmak, çocuğu sevgiye boğmak, (böylece hep beni sevsin) hiç çatışma yaşatmamak, hep size bağımlı kılmak, biz arkadaşız demek değildir. Anne babalık; sanki siz hiç yokmuşsunuz gibi ayakları üstünde durabilen, kendi kararlarını verip sonuçlarını yaşayabilen, yaşına uygun sorumlulukları yerine getirebilen, hayata karşı kendi normlarını oluşturabilen, hayatı iyisiyle kötüsüyle bir potada eritebilen çocuklar/nesiller yetiştirmektir. Ödülü de size bağımlı değil, bağılı evlatlar yetiştirmiş olmaktır.

Psikolog Nihal AKYILDIZ

